

*Hj ert er klippes
med en saks*

Digte
i anledning af højtiden
af De omvandrende Pilgrimme:
N. F. S. Grundtvig, Johan Krohn, Mogens Lorentzen
& 'Agent C'

palepoets publishing, 2014. Alle rettigheder, etc.

I n d h o l d

<i>hvem er hvem?</i>	1
<i>festen begynder</i>	13
<i>ofringen 1 (optakt til)</i>	19
<i>ofringen 2 (fadermordet)</i>	24
<i>lysene tændes</i>	26
<i>efterskrift</i>	33

1.

Papirstøv og Stjernemuld han klipper med en Sax;
men naar jeg kommer ind, han strax
sin Stads i Skuffen gjemmer.
Og Moer er perlestukken.

2.

Jeg glæder mig i denne Tid; O Jesus. Nu falder Julesneen
hvid med liflig sang af Peberkager bagt, og saa maa Julen
komme hver Dag i Byen!

3.

Og naar Min Faer kommer hjem fra selve himlen
gaar vort Juletræ i hans store Lomme
og hvisker med guld tilredt.
lad julesorgen slukkes!

4.

Gled Moer og Anders paa hans Bord forleden Dag og det
jeg ikke glemmer.
Jeg saa et yndigt, lille GriseFlag, og han, jeg staar
og ser

5.

Og med på Søster Hanne syr og syr
den med de mange Arme en stor Klat Syltetøj
og flammeord til Bedstemoer med min Bold
i den tykke Pjerrot.

6.

Du gamle, rare Bedstemoer,
den fattige Rasmus er kommen her hen.
Gid det var min Stol ved Vindvet her, og tænk!
jeg faar Gaasens Skaal.

7.

og Bager Knud skal du bare høre! en Tinsoldat parat
paa sin Tøffel med den blanke Kniv, Jul!
Hvor det var rart at nok du ud tør kjøre.

8.

da gøs han, at Tiden kan gaa, for han tænkte
Naar Stjærnen skinner,
den lille Jesus her ned nu sendte Juleknas
og Godter til at spise.

9.

Men jeg kan dog høre, – tys! Klaveret op om Træet
danse af Glæde kun lidt i Nat,
Og Æbler fint forgyldt af Kage som Hænderne der oppe!

10.

i Morges var det vist Anders Rasmus lege igjennem
Aftens Taager.
Jo, vi kan lugte, at Karen spiller Gnav om Pigen,
hvis Stilk er ud.

11.

- Peter, hører du! Da før jeg ud med Karen gik,
Julelys hvor det var dejligt,
at du tror, jeg kan vinde
en Trøster af Perler fyldt med Ting.

12.

Naar Julegrøden vandrer paa Sneen gennem Gaden
og han skrev op, hvad Karen sa'e,
som jeg takke Gud for trang:
Hold selv i os din julefest!

13.

Her sidder vi ved vort lille Bord Med Risengrød,
Så får vi vin i vore glas,
og Moer hun henter Grise frem
naar jeg skal i Seng med hjertet

kun armod, lærker og Juletøjet er derinde
hvis Hanne hun maa stoppe
De Billedbøger, vi har,
Og Julen som en sommerdag her
i denne lille kurv?

14.

før vore øjne lukkes!
deri sig engle og Svesker Og Kagedukker finde.
Børnene fik
fat og gik
ganske ene i Stuen

røde Baand trækker vi til sidst for dig,
din Gud i allen stund!
Naar Faer løfter mig,
jeg kige maa til Sveskerne der inde
I Stjærneglansen.

15.

Hvert Aar maa man blive en bedre Dreng.
Kom, Jesus, vær vor glade Liv en grusom Skræk;
men naar jeg spiller,
saa mærker jeg det ikke.

O, Kræmmerhus med nødder i Davids by,
hvor den fingernemme slags høre nyt fra Gud!
David lugter brunt og brændt
og fryd og fred

16.

og Faer han synger nok dertil
en morsom Julevise
med dejlige solskinsklæder på.
Mon der ikke bor en glæd'lig jul i jordens skyggedale!

De sødt med Davids-harpens klang igjen
endte deres Bøger silkebredt
som Kongerne slaar fra Aaret ud at hente.
Husk paa, der er en Mandel i!

17, 18.

vilde engle kysser hinanden
hvor hyrder bedækket med dunkel sang
hilser os ud og ind med besked derude fra,

barnets fuglehjem ned i lommerne proppe!
de lege jul med dem, Guds engle små
som blomster gro i Karen
roligt rundt omkring for drømmekugler

at det min sjæl så
grønt og koldt leged med,
kunde de ikke miste.

19.

Julen koger
dog sandt om kagen af ler er saa dyr
saa kommer hendes Pige.
Men jeg dig ikke sige maa,
hvad vi skal hen og hente.-

20.

Men kom nu rigtig tidligt! hva'?
det kimer og skraldemanden som steg til en gammel ven
 efter det kom,
men lad os gå med børnene

21.

hyrderne syntes ikke derom
da det på vognen knejste, men
det var dog, som om edderkoppespind
for sidste gang fra dem rejste ned under sky.

22.

Han banker mig lidt med Piben
paa Panden, godt år, Julen
og slemme Dreng ind i Stuen smutter.
Og Træet glimrer for ringe i sit stille sind

23.

- ja, det blev et syn at se,
da det stod fuldt af den hvide sne i skyggers julefest;
det varer ikke længe som sølv
med sine glædestårer

kommer med til de brune grene det hang,
og Det kimer nu til toppen
var også knækket til barnet ind
vi mine Soldater vil ham Æbler stege.

Sit Sølvskab Moer nu aabnet har og skære af Julekagen dertil, da byder vor Herre at han gjør Løjer med alle Piger paa Skud hvordan Lysene brænde naar de er slukkede Og Moer hun har saa mange Bud, hun hækler paa. Hun siger, selv Guds fred knalder timer på ny, hver Gang hun ryster en Pibesnor fra høje himmelsale Til Faer. hun har skær Hul paa sin Maveland. Hun sleb den, han fik Pigen paa Marken paa sine lave Ben, da dansed han, da klinger det sødt i højen sky. De satte ham paa hjertens grund, og de propped Maden ned, de holdt ham fast om Halsen, skjønt han kneb, og han bed. Til patriarkers håb blev han slagtet, da fik hans Hals et Knæk; Saa laa han ganske stille, han mærked Kniven med krøllet hank, som tog hans hvide Vinge O, måtte vi kun træet se, Da skal, som en barnemoders ve, sødt bortvugges Vor Fader i Himlen! lad det ske af, den gang de vred den med en saks, skreg han sit allersidste kræmmerhus

26.

Nu tændes lys så grønt.
Det var jo rigtignok vissent for den høje gæst,
at solen med nytårgaver
skyder Drengene på Karens Dør.

27.

Far vel! nu vil Karen gaa ud i Davids stad
al Tid Paa Gaden.
Jeg hørte det før, da verdens ære, magt og guld
tændte en Æske med Dyr og Træer.

28.

Nej, se dog blot,
hvor alle stjerneLysene sjunge ud!
da de var ganske varme
blev Jakobs nytårgæst til en sol.

I et fremmed StjerneLand vor Gud skal Minde os om
Ryggen han bærer fra hvert lille Lys der staar
paa den store tændte Jord.

29.

Når de mange fine ting
hænger i vor smerte da kommer ret Guds rige.
Da åbner vi Æbleskiver og Bethlehem for Karen.

Hun gik Engledansen i klude svøbt og vil slet ikke brænde
om to Frøer af himmelsk Chokolade du har mig købt!

30.

en klar og dejlig Flamme. Et liv.
Den glæde skal ud, Anders
hvert Øjeblik. Aa, hvor det straler!

Du kan jo køre hjemme fra på sne ved midnatstide,
før Lygterne er tændte
i de drømme som lå i krybberummet!

31.

og når alle lys er tændt
og her
er det dér,

hvor Alle vegne kommer fra,

er Julen til Ende så vær nu glad.

7, „Gæk!“ til dem, den efterhige; som så let får en
skavank på salmens tonestige, op og ned og for og bag
vandre Guds engle op og ned ... Da er de grangiv'lig
kogleri som sig rimer til minde om smaa Manchetter paa
Gaasens Ryg hvis sang de har fornummet... , , .